

A kapitalizmus gazdasága

A tőkés termelés célja a maximális profit elérése. Ehhez a tőkés a kizsákmányolás, a bérrabszolgaság, a konkurenciaharc és a vetélytársak legyőzése mellett a jó szervezés, a technikai modernizáció, valamint a hatékony gazdálkodás révén juthat hozzá. A kapitalisták profitja ugyanis a dolgozó proletárok munkája által létrehozott értéktöbblet törvényes eltulajdonításával, vagyis a kizsákmányolással keletkezik.

Értéktöbblet: „a tőkés gazdaságban a bérmunkás által megtermelt érték és munkaerejének értéke közötti különbség, amelyet a tőkés ellenérték nélkül elsajátít.“

A kapitalizmus gazdasága alapvetően egy jól működő gépezet, leszámítva a kizsákmányolást, a népgazdaság és a világgazdaság tervezhetetlenségét, a zavaros, tudománytalan vallásos világnézetet, valamint a buta, önző individualista erkölcsöt. Így vele jár a gazdasági anarchia, a kíméletlen konkurenciaharc, a gazdasági válságok sora, az imperialista és fasiszta háborúk, az ehhez kötődő embertelenség és kegyetlenség, a bérrabszolgasággal megvalósuló súlyos emberi jogi jogsértések, valamint a felsőbbrendűség tudata.

Azonban a kapitalizmus másként nem működik, a fejlődésnek nagy ára van. A népi demokrácia ezen segíthet a tudatos, tudományos világnézetével, a marxista-leninista kommunista párt vezetésével, valamint a kapitalista és a kollektív népgazdaságnak a társadalom – sőt az emberiség – érdekei alá rendelésével. Itt a kapitalizmus is a kommunizmus tudományos világnézetével fejlődik gyorsan, de a fő cél a szocializmuson keresztül a kommunizmus.

Marxista fogalomlexikon

Kizsákmányolás: idegen munkatermékeknek ellenszolgáltatás nélküli elsajátítása a termelési eszközök tulajdonosa által. A proletariátus, mivel nem rendelkezik termelési eszközökkel, kénytelen a munkaerejét áruba bocsátani, és a megtermelt értéktöbbletet a termelési eszközök tulajdonosa kisajátítja. A kizsákmányolást csak a szocialista forradalom számolja fel, megszüntetve a termelési eszközök magántulajdonát.

Filozófiai kislexikon

államkapitalizmus és állammonopolista kapitalizmus: a tőkés gazdaság formái, amelyeket az jellemez, hogy egyes magántőkés gazdaságok államiakká alakulnak át, s hogy az állam széleskörűen beavatkozik az ország gazdasági életébe. ...

Az állammonopolista kapitalizmus nem küszöböli ki a kapitalizmus alapvető törvényeit, a termelés anarchiáját, a gazdasági válságokat; a termelés további koncentrációjához és társadalmasításához vezet, a végsőig kielezi a kapitalizmus alapvető ellentmondását, a munka és a tőke közti ellentmondást, és ezzel közelebb hozza végleges pusztulását.

Megjelenik a kapitalizmus szocializmussal történő forradalmi felváltásának szükségszerűsége, minthogy egyedül a szocializmus körülményei között lehetséges a termelés központosított irányítása, amit a tőkés társadalom termelőerőinek mai állapota parancsolóan megkövetel.

„...Az állammonopolista kapitalizmus a szocializmus legteljesebb anyagi előkészítése, a szocializmus előcsarnoka, az a történelmi lépcsőfok, amelyet a szocializmusnak nevezett foktól semmiféle közbülső lépcsőfokok nem választanak el” (Lenin összes művei 34 köt. 194. old.)